

AZ IDŐ.

Napok jönnek, napok múlnak,
Rózsánk levelei hullnak.
Tova illan ifjuságunk,
Ez a tarka pille,
S multunkat a feledésnek
Pókjai szövik be.

Hogy az idő nem árt neked,
Elhinném, de ha nem lehet!
Úgy hinném, hogy ifjan maradsz
Mindörökre, ó csak
Ne tennél úgy már is, mint a
Haló büszke kócsag, —

Melynek szárnya meg-meglebben
Keringve a föllegekben.
S akik látják, azt hiszik, hogy
Játékot visz végbe . . .
Pedig, pedig alig pár percz,
S lebukik a mélybe.

SZEMELVÉNY
„KORONGHI LIPPICH ELEK KÖLTEMÉNYEI”
CÍMŰ MŰBŐL.

NAGY SÁNDOR
RAJZA.

